

410 K.P.

Ryga, dnia 22 stycznia 1921 r.

SZANOWNY PANIE PRZEWODNICZACY!

W odpowiedzi na notę Pańską Nr. 189 z dnia 18 stycznia b.r. mam zaszczyt donieść co następuje:

Nie jest rzeczą zgodną z rzeczywistością, że podpisanie układu o repatriacji nie mogło nastąpić z tego powodu, jakoby Polska Delegacja uzależniała nie Układu tego od rozstrzygnięcia spraw, nie pozostających w żadnym związku z tym Układem w tej liczbie ze sprawą złota. Przeciwnie, Delegacja Polska była zawsze i jest gotowa podpisać układ o Repatracji natychmiast, nie zależnie od wszelkich innych spraw, związanych z rokowaniami pokojowymi. Odpowiedzialność za wzłokę w podpisaniu Układu o repatracji i przewlekanie tym sposobem rozpoczęcia humanitarnego dzieła spada całkowicie na Delegację Rosyjsko-Ukraińską, która uzależniła podpisanie od sprawy przedłużenia terminu wypowiedzenia rozejmu, a więc od sprawy, która z repatracją nie pozostaje w żadnym związku.

Sądzę zatem, że co do treści odpowieści Dowództwa 4-ej armji odpowiadała rzeczywistości, nie mniej jednak, dzielając zdanie Pańskie Panie Przewodniczący, że jest rzeczą niewłaściwą, aby Dowództwa armji wypowiadały opinię wychodzącą poza ich kompetencję, treść noty Pańskiej zakomunikowałem memu rządowi, prosząc o wydanie odpowiednich poleceń.

Proszę przyjąć, Panie Przewodniczący wyrazy prawdziwego szacunku i poważania.

Przewodniczący Polskiej Delegacji
Pokojowej

Do Pana Przewodniczącego
Rosyjsko-Ukraińskiej Delegacji Pokojowej

R y g a .

Za zgodność odpisu:

